

Dato: 18.10.2004 Arkivkode: N- Bilag nr: Arkivsak ID: 2004009120 J.post ID: 2004030259
Saksbehandler: Susan Berentsen

Behandlingsutvalg	Møtedato	Saksnr.
Sektorutvalg bistand og omsorg	04.11.2004	049/04

HØRINGSUTTALELSE TIL NOU13/04 EN NY ARBEIDS- OG VELFERDSFORVALTNING (SATS)

VIKTIGE PUNKTER I SAKEN:

Sosialdepartementet sendte i brev av 8.juli i år NOU 2004: 13 "En ny arbeids- og velferdsforvaltning - Om samordning av Aetats, trygdeetatens og sosialtjenestens oppgaver (SATS). Høringsfrist var 1. november. Departementet har godkjent at det politiske vedtak ettersendes.

Kommunen er bedt om å komme med merknader til utvalgets vurderinger og forslag. Departementet ønsker vår vurdering av samtlige vurderte modeller, bla synspunkter på hva som kan være hensiktsmessig ansvarsfordeling mellom stat og kommune innenfor de ulike modeller, samt målene for og organiseringen av førstelinjetjenesten.

Arbeids- og velferdsforvaltningen utbetaler årlig 259 milliarder kroner, hvor 95% går til ulike stønader hvor de største er alderspensjon (30%), uførepensjon (15%) og sykepenger (11%). Det er i dag vel 700 000 i yrkesaktiv alder som mottar stønader; av disse mottar over 40 % uførepensjon, nær 20 % sykepenger, 12,6 % dagpenger, 8,7 % rehabiliteringspenger, 8,3 % attføringspenger. Kun 57 000 (8,1 %) innbygger mottar på landsbasis sosialhjelp fra kommunene. (Tall fra Rattsø utvalgets presentasjon av 29.06.04).

Regjeringen har satt opp tre mål for reformen:

1. Flere i arbeid og aktiv virksomhet, færre på trygd og sosialhjelp.
2. En brukerrettet velferdsforvaltning
3. En effektiv velferdsforvaltning

Rattsø-utvalgets utgangspunkt er modeller som kan sikre et helhetlig ansvar for brukere som strever med å komme seg inn i arbeidslivet eller står i fare for å falle ut av det. Dette er den såkalte arbeidslinjen som skal sikre brukere inntekt og bekjempe fattigdom, avklare arbeidsevne og hjelp til arbeid. Mottakere som i dag passivt mottar stønad skal om mulig over til arbeid eller tilpasset aktivitet. Utvalget drøfter i hovedsak 4 hovedmodeller:

- Modell 1: Statlig arbeidslinje*: en statlig etat for arbeid og inntekt, en statlig etat for pensjoner
Modell 2: Kommunal arbeidslinje*: Kommunalt ansvar for arbeid/inntekt, statlig etat for pensjoner
Modell 3: Statlig énetatsmodell
Modell 4: Kommunemodell.

Arbeids- og sosialdepartementet
Vedlegg
S.nr. 200400403 - 193

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research.

2. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. It includes information about the sample size, the data collection methods, and the statistical analysis techniques.

3. The third part of the report is a discussion of the results of the study. It presents the findings of the research and compares them with the previous studies in the field.

4. The fourth part of the report is a conclusion and a list of references. The conclusion summarizes the main findings of the study and provides recommendations for future research.

5. The fifth part of the report is an appendix containing additional information related to the study, such as raw data, questionnaires, and interview transcripts.

6. The sixth part of the report is a bibliography listing all the sources used in the study.

7. The seventh part of the report is a list of figures and tables included in the study.

Rattsø-utvalget foreslår en modell basert på prinsippene i modell 1 med en statlig etat for arbeid og inntekt, fortsatt kommunal sosialhjelp, men innføring av en statlig arbeids-søkerstønad, samt statlig etat for pensjoner

Rådmannen vil bemerke at Rattsøutvalgets anbefalte modell i liten grad skiller seg fra det forslag som Stortinget avviste for ett år siden og som utløste ønske om å få utredet en samlet løsning.

Kommunenes Sentralforbund har utarbeidet et høringsnotat med støtte til modellforslag 4, kommunemodellen. Denne modellen ivaretar forventningen om en samlet løsning der alle tjenester leveres koordinert av ett forvaltningsnivå.

Statens oppgaver og ansvar knyttes opp til overordnet styring og veilednings- og kontrollfunksjoner. Kommunens oppgaver er å levere helhetlige og koordinerte tjenester satt slik sammen at veien til arbeid blir mer oppnåelig. I en forståelse om at forebyggende tiltak, skoletilbud, boligpolitikk, næringsutvikling, stønadsutbetalinger og en effektiv helse og velferdstjeneste, hver for seg og samlet er virkemidler for å få flere i arbeid, bringes reformen inn i et godt spor.

Dette er innsatsområder kommunene og ikke statsforvaltningen besitter erfaring og kompetanse.

A-etats rolle har vært utviklet med den hensikt at arbeidsledige skal kartlegges for å se om de passer inn i de etablerte tiltak. Det kan beskrives som en portvaktfunksjon.

Utfordringen nå er snarere å gjøre tiltakene så fleksible som mulig slik at de individuelle hindre som stenger enkeltpersoner ute fra arbeid blir kartlagt og eliminert. Dette kan kalles for en døråpnerfunksjon.

Dette utfordrer det samlede hjelpeapparatet på en ny måte der en må forlate spesialisering om ordninger og utvikle en brukerrettet oppfølgingstjeneste som blir god på målgrupper, (arbeidsledig ungdom, flyktninger m.m.).

Rådmannen er av den oppfatning at samarbeidet i kommunen mellom a-etat og sosialtjenesten etter gjeldende regelverk og forutsetninger har funnet en god og hensiktsmessig form. Mange felles brukere har fått levert koordinerte tjenester med høy kvalitet.

Skal dette området utvikles videre må imidlertid en ny felles velferdsetat etableres etter Rattsøutvalgets modell 2, kommunal arbeidslinje.

Rådmannen vil på bakgrunn av ovennevnte ikke kunne anbefale Rattsøutvalgets foreslåtte modell 1.

Rådmannens forslag til vedtak:

Sektorutvalget gir sin tilslutning til høringsnotatets modell 2, kommunal arbeidslinje.

Elisabeth Enger

Einar Kindberg

Behandlingen i møtet**Votering:**

Rådmannens forslag ble enstemmig vedtatt.

BIOM-049/04 - 04.11.2004 Vedtak:

Sektorutvalget gir sin tilslutning til høringsnotatets modell2, kommunal arbeidslinje.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

RÅDMANNENS REDEGJØRELSE

Rådmannens redegjørelse består av to deler, del 1 med bakgrunn og fakta om forslagene og del 2 Høringsuttalelsen.

Del 1 Bakgrunn og fakta om forslagene

Sosialdepartementet sendte i brev av 8.juli i år NOU 2004: 13 "En ny arbeids- og velferdsforvaltning - Om samordning av Aetats, trygdeetatens og sosialtjenestens oppgaver (SATS). Høringsfrist var 1. november. Departementet har akseptert at det politiske vedtak ettersendes. Kommunen er bedt om å komme med merknader til utvalgets vurderinger og forslag, herunder samtlige modeller som blir drøftet, med synspunkter på hva som kan være hensiktsmessig ansvarsfordeling mellom stat og kommune innenfor de ulike modeller, samt målene for og organiseringen av førstelinjetjenesten.

Stortinget behandlet St.meld. nr.14 (2002-2003) "Samordning av Aetat, trygdeetaten og sosialtjenesten" 13. mai 2003. Forslaget som da ble fremlagt, gikk primært ut på å opprette en felles førstelinjetjeneste bestående av de tre etatene, uten vesentlige organisatoriske endringer. Målet var å sikre én dør til velferdstjenestene. Stortinget vedtok å sende stortingsmeldingen tilbake til Regjeringen og ba samtidig Regjeringen utrede ulike modeller for én velferdsetat, bestående av dagens Aetat, trygdeetaten og sosialtjenesten. Professor Jørgen Rattsø har ledet utvalget som har levert sin innstilling til sosial- og arbeidsminister Dagfinn Høybråten, som har sendt forslaget ut på høring.

Våren 2005 tar regjeringen sikte på å legge fram Pensjonskommisjonens rapport, NOU 2004:1 "Modernisert folketrygd - bærekraftig pensjon for framtida", for Stortinget. Kommunen blir, når ulike organisasjonsmodeller skal vurderes, bedt om å ta høyde for at det samtidig skal gjennomføres en omfattende pensjonsreform.

Dagens arbeids- og velferdsforvaltning

Arbeids- og velferdsforvaltningen utbetaler årlig 259 milliarder kroner, hvor 95% går til ulike stønader hvor de største er alderspensjon (30%), uførepensjon (15%) og sykepenger (11%). Det er i dag vel 700 000 i yrkesaktiv alder som mottar stønader; av disse mottar over 40 % uførepensjon, nær 20 % sykepenger, 12,6 % dagpenger, 8,7 % rehabiliteringspenger, 8,3 % attføringspenger. Kun 57 000 (8,1 %) innbygger mottar på landsbasis sosialhjelp fra kommunene. (fra Rattsø utvalgets presentasjon).

Reformen dreier seg i Norge om 2.100.000 brukere ved trygdeetaten, 450.000 brukere ved Aetat og 129.000* brukere ved sosialtjenesten (2003- tall). De 3 enhetene omfatter 16000 årsverk, forvalter 245 mil. kr i stønad, og har ca. halvparten av befolkningen i Bærum som brukere. * medregnet brukere som får ytelser utover sosialhjelp.

Regjeringens mål med reformen

Regjeringen har satt opp tre mål for reformen:

1. Flere i arbeid og aktiv virksomhet, færre på trygd og sosialhjelp.
2. En brukerrettet velferdsforvaltning
3. En effektiv velferdsforvaltning

1. Flere i arbeid og aktiv virksomhet, færre på trygd og sosialhjelp.

Arbeidslinjen er et førende prinsipp og en forutsetning for de målene som er satt opp og de virkemidlene Rattsø- utvalget prioriterer. Uansett hvilken organisasjonsform som velges, er dette avhengig av arbeidsmarkedets evne til å tilrettelegge for deltakelse i arbeidslivet

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

for flere enn det er plass til i dag. Flere i arbeid og aktiv virksomhet vurderes som den beste sikring mot fattigdom og sosiale forskjeller.

2. En brukerrettet velferdsforvaltning

Sammensatte tjenestebehov skal møtes med et samordnet tjenestetilbud. Utvalget peker på samlokalisering av tjenestene som et viktig virkemiddel. Brukernes behov skal i større grad styre hvilke tjenester som gis og hvordan. Brukermedvirkning på individ- og systemnivå er viktig for å oppnå gode, brukerrettede tjenester og gode løsninger.

3. En effektiv velferdsforvaltning

Utvalget peker på at tjenestene må frembringes uten unødvendig ressursbruk. En formålseffektiv drift forutsetter klar definisjon av formålet, og nødvendig handlingsrom for tilpasninger i tjenestene. En kostnadseffektiv drift stiller krav til helhetsvurdering der alle konsekvenser av en beslutning blir vurdert, også konsekvenser i forhold til andre etater eller tjenester.

Arbeidssøker stønad

Målet er å gi en økonomisk grunntrygghet og samtidig bidra til å integrere stønads-mottakeren i arbeidslivet. Målgruppen er personer som har arbeidsløshet som hovedproblem. I forslaget er det lagt vekt på at stønaden ikke skal bidra til passivitet. Det er beskrevet flere kriterier for inklusjon. Et av kriteriene er at det er innført en ventetid på 3 mnd, denne kan forlenges med ytterligere 3 mnd. I denne perioden må søkere være aktiv arbeidsøkene. Det innebærer at brukere som i dag har behov for økonomisk stønad fra sosialtjenesten ikke vil ha rett på arbeidssøkerstønaden før det har gått 3-6 mnd. Brukerne vil i denne perioden fremdeles ha behov for hjelp fra 2 minst instanser.

Mulige modeller

Rattsø-utvalget har med utgangspunkt i arbeidslinjen fokusert på modeller som kan sikre et helhetlig ansvar for brukere som strever med å komme seg inn i arbeidslivet eller står i fare for å falle ut av det. Modellen skal virke tidligst fra 01.01.07. De drøfter i hovedsak 4 hovedmodeller:

Modell 1: Statlig arbeidslinje: Modellen baserer seg på å fordele oppgavene på to statlige etater, én etat for arbeid og inntekt og én etat for pensjon. Den forutsetter overføring av oppgaver knyttet til arbeidslinjen både fra trygdeetaten og kommunens sosialtjeneste til etat for arbeid og inntekt, som da får et samlet ansvar for hovedintensjonen "flere i arbeid, færre på trygd og sosialhjelp".

Modell 2: Kommunal arbeidslinje: En slik modell forutsetter at alle oppgaver knyttet til arbeid som i den statlige modellen foreslås lagt til Aetat blir overført til kommunene, som også beholder alt kommunen har ansvar for i dag. Ved siden av vil pensjonsetaten ha samme ansvar som i modell 1.

Modell 3: Statlig énetatsmodell: Denne løsningen innebærer at alt ansvar for arbeids- og velferdsforvaltningen legges til én statlig etat. Dette innebærer alt som ovenfor er beskrevet innenfor en pensjonsetat og en etat for arbeid og inntekt slått sammen.

Modell 4: Kommunemodell: En modell som samler alt ansvar for arbeids- og velferdsforvaltning i kommunene. Også her vil kommunene måtte ha stor frihet til valg av lokale løsninger, men innrettet etter statlige krav om fellesløsninger på gitte områder.

Rattsøutvalgets forslag til modell

Rattsø-utvalget foreslår en modell basert på prinsippene i modell 1 ved at

- det opprettes en statlig etat for arbeid og inntekt som samler ansvaret for tjenester og ytelser som har med arbeid og redusert arbeidsevne å gjøre. Ansvarsområdet vil strekke seg fra arbeidsformidling til uførepensjon. Staten vil blant annet få ansvar for oppfølging av sykemeldte og IA-arbeidet.
- kommunen beholder ansvaret for sosialhjelpen, men at det innføres en statlig arbeids-søkerstønad for personer uten rett til dagpenger.
- etaten for arbeid og inntekt etablerer en førstelinje som gir brukere raskt tilbud om aktive tiltak slik at de ikke blir gående lenge på passive stønader, eller blir kasterbatter i systemet. Førstelinjen bør samlokaliseres med sosialkontoret.
- det opprettes en statlig etat for pensjoner, familieytelser og helserefusjoner.

Høringsuttalelse fra KS

Kommunenes Sentralforbund har utarbeidet et høringsnotat med støtte til modellforslag 2, kommunal arbeidslinje. Denne modellen ivaretar forventningen om en samlet løsning der alle tjenester leveres koordinert av ett forvaltningsnivå. KS legger vekt på demokrati- og brukerperspektivet. De trekker spesielt fram at brukere med svak tilknytning til arbeidslivet som har behov for en tett tverrfaglig oppfølging best blir ivaretatt dersom kommunen har ansvaret. KS påpeker at kommunesektoren og velferdssamfunnet er avhengig av en mer effektiv iverksetting av arbeidslinja i velferdspolitikken som den eksisterende forvaltningen ikke har maktet å realisere. I tillegg mener KS at forslaget om arbeidssøkerstønad er uklar og at den gir utydelig grenseflate mot sosialhjelpen, og vil skape gåsener. KS ønsker løsninger som gir kommunen en sterkere innflytelse på iverksetting av arbeidslinja.

Del 2 Høringsuttalelse

Rådmannens synspunkter på foreslåtte endringer

Rådmannen vil bemerke at Rattsøutvalgets anbefalte modell i liten grad skiller seg fra det forslag som Stortinget avviste for ett år siden og som utløste ønske om å få utredet en samlet løsning.

Kommunenes Sentralforbund har utarbeidet et høringsnotat med støtte til modellforslag 2, kommunal arbeidslinje. Denne modellen ivaretar forventningen om en samlet løsning der alle tjenester leveres koordinert av ett forvaltningsnivå. Rådmannen støtter i store trekk KS sin høringsuttalelse.

Statens oppgaver og ansvar knyttes opp til overordnet styring og veilednings- og kontrollfunksjoner. Kommunens oppgaver er å levere helhetlige og koordinerte tjenester satt slik sammen at veien til arbeid blir mer oppnåelig. I en forståelse om at forebyggende tiltak, skoletilbud, boligpolitikk, næringsutvikling, stønadsutbetalinger og en effektiv helse og velferdstjeneste, hver for seg og samlet er virkemidler for å få flere i arbeid, bringes reformen inn i et godt spor.

Dette er innsatsområder kommunene og ikke statsforvaltningen besitter erfaring og kompetanse.

A-etats rolle har vært utviklet med den hensikt at arbeidsledige skal kartlegges for å se om de passer inn i de etablerte tiltak. Det kan beskrives som en portvaktfunksjon. Utfordringen nå er snarere å gjøre tiltakene så fleksible som mulig slik at de individuelle

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

hindre som stenger enkeltpersoner ute fra arbeid blir kartlagt og eliminert. Dette kan kalles for en døråpnerfunksjon.

Dette utfordrer det samlede hjelpeapparatet på en ny måte der en må forlate spesialisering om ordninger og utvikle en brukerrettet oppfølgingstjeneste som blir god på målgrupper, (arbeidsledig ungdom, flyktninger m.m.).

Rådmannen er av den oppfatning at samarbeidet i kommunen mellom a-etat og sosialtjenesten etter gjeldende regelverk og forutsetninger har funnet en god og hensiktsmessig form. Mange felles brukere har fått levert koordinerte tjenester med høy kvalitet. Skal dette området utvikles videre må imidlertid en ny felles velferdsetat etableres etter Rattsutvalgets modell 2, kommunal arbeidslinje.

Rådmannen vil på bakgrunn av ovennevnte ikke kunne anbefale Rattsutvalgets foreslåtte modell 1.

Til mål for reformen

1. Flere i arbeid og aktiv virksomhet, færre på trygd og sosialhjelp.

Brukene som fyller kriteriene for den nye arbeidssøkerstøtaden må kunne leve av den. Dersom støtnivået reduseres, vil dette kunne føre til at nye grupper blir avhengig av sosialhjelp for å dekke sitt nødvendige livsopphold. Det vil kunne føre til at kostnadene blir flyttet fra stat til kommunen noe som kommunen i dag ikke har økonomi til å bære.

Arbeidstilhørighet for personer som mangler utdanning, erfaring og andre kvalifikasjoner, krever flere virkemidler enn omorganisering av tjenestene for å oppnå målet om arbeid. Mange ønsker å etablere seg i arbeidslivet, men lykkes ikke. Det må derfor legges til rette for flere typer aktiviteter enn arbeidsformidling. Det er viktig at det satses på tilrettelagte fleksible tiltak, en kjeding av tiltakene som kan gi den enkelte utviklingsmuligheter og derved nå sine mål. Det er også viktig at en gir den enkelte nok tid i tiltakene.

Brukere med "tyngre" problematikk rus/psykiatri/ adferd vil også ha et ønske om deltakelse. Rehabiliteringstiltak og treningsmuligheter må derfor prioriteres. Disse brukere vil ha behov for hjelp fra mange instanser sosialtjenesten har ansvaret for å koordinere.

2. En brukerrettet velferdsforvaltning

En mer brukerrettet velferdsforvaltning handler om å sørge for en velferdstjeneste der brukeren er i fokus. Tjenesteyterne skal ivareta koordinering til brukers beste og ikke overlate til brukeren å finne ut hvor og med hvilken instans som yter nødvendig hjelp. Nærhet, samarbeid og samlokalisering av tjenestene vil i praksis være et viktige virkemidler for å nå et slikt mål. Det er i dag høy grad av fagkompetanse, samarbeid og gjensidig kunnskapsoverføring mellom tjenesteyterne på de ulike forvaltningsnivå. Det er bekymring for om og hvordan denne kompetanse vil bli ivaretatt i ny modell.

Om modell 1 velges er det avgjørende at det sikres enkel informasjonsflyt mellom etatene uten de formelle begrensningene som ligger der i dag. Denne modell vil etter rådmannens synspunkt ikke føre til avgjørende forbedringer for brukerne.

3. En effektiv velferdsforvaltning

Når det fokuseres på kostnadseffektivitet, er det en forutsetning at brukere som i utgangspunktet ikke trenger samordnende tjenester, skal få hjelp fra riktig sted med en gang. Etatene må få tilstrekkelig handlingsrom på lokalt nivå, slik at sentral regelstyring ikke hindrer fleksibilitet, smidighet og lokale tilpasninger.

I Ratsøutvalgets utredning er det lagt vekt på at brukere med sammensatte problemer som trenger særlig tilrettelagte tiltak også skal få tilbud. En ny Arbeid- og velferdsforvaltningen må da få et økonomisk handlingsrom som står i forhold til oppgavene.

I Ratsøutvalgets utredning er det særlig pekt på behovet for å unngå kateballeffekten og "innelåsing" i langvarige passive stønadsløsninger. Det er viktig at velferdsforvaltningen og samarbeidsenheten lokalt har samme mål for brukere med sammensatte behov. Det trengs god kompetanse på kartlegging og samarbeid med klienter og andre instanser. Tiltakene må være gode og tilpasset brukeren slik at de rasket mulig kommer i arbeid/aktivitet.

Ratsøutvalget forslag til modell vil ikke ha noen vesentlig betydning for langtidsklienten i forhold til å gi en bedre samordning/samarbeid. Det avgjørende for langtidsklienten er tiltakene og ressursene i forvaltningen, samt frihet til å utvikle disse ut i fra brukenes behov. Rådmannen mener dette er best ivaretatt av kommunen.

Til den nye arbeidssøkerstønden

Den nye arbeidssøkerstønden foreslått i en utredning av 18 juni 2003, vil slik forslaget lyder i hovedsak ikke bidra til å inkludere brukere ved kommunenes sosialtjeneste.

Sosialtjenesten i Bærum når i dag sitt mål for mottaksarbeidet ved at 75 % av nye brukere blir selvhjelpen i løpet av et halvt år. De fleste blir selvhjelpne etter tre måneder. Dersom forslaget om arbeidssøkerstønden med foreslåtte kriterier om karantenetid blir vedtatt, vil ordningen derfor ha liten betydning for nye klienter ved sosialtjenesten. Ungdommen, flyktningen, den enslig forsørgeren som er "formidlingsklar" i forhold til arbeid og som i dag ikke har rett på dagpenger eller trygd, vil fortsatt ha krav på sosialhjelp.

Kriteriene for å bli inkludert, kan heller øke avstanden og derved føre til en "utestenging" for brukere med sammensatte problemer og de som har tyngde rusmisbruk. Stønden slik den er foreslått kan derved skape et større skille mellom de som får del i "den nye" arbeids- og velferdsforvaltningen og de som står utenfor.

Til foreslåtte modeller

Rattsø-utvalgets utgangspunkt er modeller som kan sikre et helhetlig ansvar for brukere som strever med å komme seg inn i arbeidslivet eller står i fare for å falle ut av det. Dette er den såkalte arbeidslinjen som skal sikre brukere inntekt og bekjempe fattigdom, avklare arbeidsevne og hjelp til arbeid. Mottakere som i dag passivt mottar stønad skal om mulig over til arbeid eller tilpasset aktivitet. Utvalget drøfter i hovedsak 4 hovedmodeller:

- Modell 1: Statlig arbeidslinje*: en statlig etat for arbeid og inntekt, en statlig etat for pensjoner
- Modell 2: Kommunal arbeidslinje*: Kommunalt ansvar for arbeid/inntekt, statlig etat for pensjoner
- Modell 3: Statlig énetatsmodell
- Modell 4: Kommunemodell.

Rattsø-utvalget foreslår en modell basert på prinsippene i modell 1:

- en statlig etat for arbeid og inntekt
- Fortsatt kommunal sosialhjelp, men innføring av en statlig arbeidssøkerstønad
- Statlig etat for pensjoner

Rådmannen finner ikke å kunne anbefale foreslått modell 1, Statlig arbeidslinje og støtter i store trekk KS sine konklusjoner. Modell 1 ivaretar ikke etter rådmannens vurdering

kravene om en mere effektiv velferdsforvaltning, ei heller mener rådmannen at modellen ivaretar brukerperspektivet. Rådmannen er bekymret for om sosialklienter får nok fokus når disse kun utgjør langt under 10 % av Aetats brukere.

Ratsøutvalget forslag vil ikke ha noen vesentlig betydning for langtidsklienten i forhold til å gi en bedre samordning/samarbeid. Det avgjørende for langtidsklienten er tiltakene og ressursene i forvaltningen, samt frihet til å utvikle disse ut i fra brukenes behov.

Rådmannen mener dette er best ivaretatt av kommunen. Brukere med sammensatte problemer trenger mer tid til sin utvikling/ endringsarbeid enn det som er lagt opp til i foreslått modell. Kommunen mangler i dag tiltak, særlig for de som har de "tunge" problemer – rus/psykiatri. De som faller utenfor tilbudene blir etter rådmannens vurdering ikke bedre ivaretatt i den foreslåtte modell.

Modell 1 i Ratsøutvalgets forslag om organisering og det nye forslaget om en arbeidssøkerstønad vil ha liten betydning for brukere av sosialtjenesten i Bærum, da den skisserte effekt av modellen allerede er "tatt" ut.